

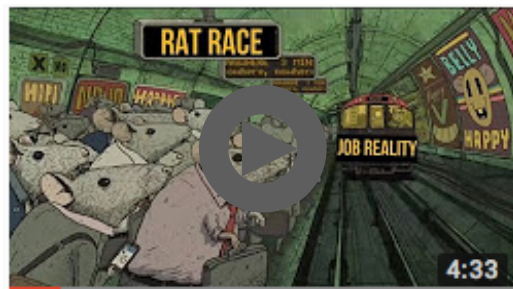
O sreči, napredku in popolni nepopolnosti

Danes je solsticij, Sonce je na najnižji točki, najmanj je svetlobe in največ teme, sence so najdaljše tudi naše notranje sence postanejo največje, kar pomeni, da se samodejno najgloblje potopimo vase, v svoje globine, svojo temo, svoje rane in sence, hkrati pa tudi svoje skrite potenciale, moči, dele sebe, ki jih sploh še ne poznamo in bi rekli, da to sploh nisem jaz. Je pa tu potrebnega nekaj zaupanja vase in v Življenje in nežnosti do sebe, sicer pride samo do bolečine, trpljenja in samo čakamo, da mine. Pa ni treba, da je tako, lahko skozi ta proces zrastemo, uživamo in postanemo boljši.

Vedno sem mislil, da je ta **zimski čas namenjen počitku** in na nek način je, toda sedaj vidim, da narava sicer na zunaj počiva, toda globoko v sebi se pripravlja na novo rast. Sedaj dela navznoter, da potem lahko prinese darila navzven. Tudi sam se tako počutim, saj prejemam veliko dobrih idej in navdihov globoko v sebi, ki so kot seme za novo rast, za nova darila, ki jih Življenje daje svetu preko mene... toda vse to notranje dogajanje zaznam samo, če se na zunaj umirim in **sproščeno počivam v svoji moči**.

Če hočeš biti srečen, se moraš naučiti biti zadovoljen s tem, kar imaš. Če hočeš biti srečen, moraš spoznati, da vedno dobiš vse, kar potrebuješ, ne pa vsega, kar si želiš. Preveč častimo napredek in nenehni razvoj in nismo srečni, če nimamo najnovejšega avta, telefona, super živila, najmodernejših cunj in modnih dodatkov. To je zelo dobro prikazano v risanki **Rat Race**. Ves ta lažni napredek poganja občutek manjvrednosti, ki pa izhaja iz nepoznavanja sebe, iz nezavedanja sebe iz ne-samo-zavesti.

Pravi razvoj je razvoj sebe, svoje zavesti, razvoj in napredek v dojemanju sebe in okolice. Tako smo osredotočeni na zunanji napredek, da spregledamo vse bogastvo, ki ga že imamo v sebi in bogastvo, s katerim smo obdani. Osebnostno si želim napredka in razvoja v dojemanju, kako popolna so naša telesa, kako **popolni smo v svoji nepopolnosti**, kako sem obdan z bogastvom, lepoto in harmonijo. Konkretno govorim o tem, da rad spoznavam, kako popolna so naša telesa, kaj vse zmorejo, koliko je še skritih potencialov v naših telesih, naših neizkoriščenih sposobnostih in da je **naše telo v resnici najvišja tehnologija**, ne pa računalniki,

avtomobili in druge naprave. Ko govorim o telesu, imam v mislih več kot samo fizično telo, tudi čustveno, mentalno in duhovno telo, torej naše celo telo, ki je, čeprav navidezno ločeno, v resnici neločljivo vpeto v mrežo življenja in povezano z vse, kar je. Ravno zato, ker smo del mreže življenja in povezani z vsem in vsemi, govorim o napredku v smislu, da napredujem v dojemanju tega, da sem del čudovite narave. **Če si vzamemo čas**, znamo v naravi, gozdovih, gorah, snegu, Soncu, morju, Luni... videti lepote in čutiti, kako nas "nafilajo" oziroma napolnijo z nečim nevidnim, toda prijetnim in krepčilnim. V teh dneh sem večkrat na snegu na Katarini nad Ljubljano in kar ne morem se načuditi lepotam, npr. kako popolne so snežinke, včasih sem mislil, da so to samo pravljичne upodobitve snežink, sedaj ko vidim belo snežinko na črnem kožuhu moje psičke, vidim, da so res tako popolne oblike in da jih ne na tisoče in tisoče in da nas ta lepota zasuva in objema in da ima vsaka snežinka svojo energijo, ki nas zdravi, oziroma vrača nazaj k izvoru, iz uma v srce.

Toda tudi ljudje smo del te čudovite narave, čeprav imamo z ljudmi večje težave kot z živalmi in rastlinami. Pes ti nikoli ne naredi nekaj slabega in te vedno spravi v dobro voljo, pri ljudeh je malce bolj zapleteno, ampak zaradi tega lahko stkemo lepše in globlje odnose z ljudmi kot z živalmi in rastlinami. Ali pa globlje zamere in rane, odvisno od tega, kako spretni tkalci odnosov smo in koliko smo napredovali in se razvili na tem področju.

Če znaš videti lepoto v tem, kar že imaš in kar že si, bo tudi seks precej boljši... to je zame pravi napredek, ne pa da hlastam za vedno novimi igračami, avti, ženskami, pri tem pa ne čutim več sebe, soljudi, okolice in tudi seks ni več dober ali pa rabim vedno novo osebo, da je seks zanimiv, ker z ženskami delamo enako kot s stvarmi — ko se jih naveličamo, jih zavržemo in kupimo novo... še sebe bi najraje zavržli in kupili nekaj boljšega, pa na srečo ne gre. Pri sebi mi ne ostane drugega kot, da se sprejemem, vzljubim in odkrijem lepote in moči, ki so že v meni... in da si pred ogledalom rečem "vedno bom s tabo, rad te imam v vsej tvoji popolni nepopolnosti." kot pravi John Legend v skladbi All of Me.

V 2018 ti želim veliko moči, jasnosti in sočutja :)

Aleksander Lah